

Marieke
Proper

In De Ban
Van De
Tweelingziel

‘A woman under stress is
not immediately
concerned with finding
solutions to her
problems but rather
seeks relief by expressing
herself and being
understood.’

John Grey

American Author

‘Wij mensen hebben talloze
gedachten en gevoelens
waar we mee worstelen
en die we onbesproken laten.
Het voelt als mijn roeping
om anderen te helpen
deze verhalen te delen
met de mensen
die voor hen belangrijk zijn,
zodat anderen hen beter begrijpen
en zichzelf de opluchting en vrijheid
kunnen ervaren.’

Marieke Proper

Marieke Proper is auteur van:

Hulp In Zicht (2013) - Een zelfhulpboek voor naasten en familieleden van een dierbare met een verslaving of psychische problemen.

Red Je Relatie (2018) - Een praktisch werkboek voor partners met relatieproblemen.

In De Ban Van De Tweelingziel – (2018) Roman

In De Ban Van De Tweelingziel

Copyright © 2018 Rijkdom in je relatie

Auteur: Marieke Proper

Druk: Pumbo.nl

ISBN 978-94-6345-381-3

301 - Literaire roman, novelle

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Madelin staat wat onwennig aan haar gin tonic te nippen. Ze voelt zich een vreemde eend tussen haar oude vriendinnen. Twee jaar geleden was Ibiza nog haar thuis geweest en droeg ze lage heupbroeken met wijde pijpen, leefde ze zorgeloos en ging ze nachtenlang op ‘tournee’ langs leuke feestjes met onder haar arm een camera om al haar avonturen vast te leggen. Nu staat ze hier als een echt Gooisch meisje met leren paardrijlaarzen, een strakke zwarte broek met een glimmende top en valt ze helemaal uit de toon tussen haar hippie vriendinnen. Het lukt haar niet meer om net als hen op te gaan in de muziek en zwevend door het leven te gaan. Ze voelt dat ze is gegroeid, haar leven heeft een heel andere betekenis gekregen. Ze heeft nu een doel en weet zeker dat ze iets groots gaat bereiken. Ze wil echt iemand zijn en niet meer zomaar haar tijd verdoen. Ze heeft het roken van jointjes afgezworen en wil niet eens meer terug naar het vrije gevoel dat het eiland haar ooit gaf. Ze is er zelfs bang voor geworden. Stel je voor dat ze weer een terugval krijgt. Madelin kijkt op haar telefoon om te zien hoe laat het is. Over iets minder dan een half uur slaat de klok twaalf uur en begint er een heel nieuw jaar. Haar beste jaar ooit! Een jaar waarin ze mooie dingen gaat ondernemen. Ze gaat films produceren en ze zal beroemd worden. Maar dat is later. Nu staat ze in Bambuddha en moet ze haar plannen noodgedwongen loslaten.

Het is niet erg druk in de bar. Het restaurant daarentegen zit propvol met families en vrienden die aan lange tafels hun desserts eten, uitbundig lachen en luidruchtig door elkaar heen praten. De flessen champagne worden vlak voor twaalfen in grote getalen

aangerukt. Bij het zien van al die saamhorigheid voelt Madelin zich klein en eenzaam worden. Nu beseft ze meer dan ooit hoe weinig familie ze zelf heeft. Haar gedachten dwalen af naar haar beste vriendin Veronique. Ze is stom geweest en mist haar, ze had haar natuurlijk mee moeten nemen naar het eiland. Samen hadden ze zo veel meer lol kunnen hebben.

Veronique is al jaren haar beste vriendin en heeft Madelin meerdere keren opgezocht in de tijd dat ze op het eiland woonde. Toen Madelin na drie jaar op het eiland te hebben gewoond terugverhuisde naar Nederland, was Veronique zo blij dat ze onmiddellijk een kamer in haar huis vrijmaakte waar Madelin maar al te graag haar intrek nam. Veronique staat op dit moment waarschijnlijk op het Leidse plein in Palladium de laatste minuten van het jaar af te tellen. Wat had Madelin nu graag een toverstaf gehad, die haar linea recta naar Amsterdam zou brengen. Kennelijk moest ze nog eenmaal terugkomen om zeker te weten dat ze nu echt in Nederland thuishoort. Ze loopt naar de bar en bestelt nog een gin tonic. Haar vriendinnen hoeven niet te weten dat dit voorlopig haar laatste bezoek aan het eiland zal zijn. Maar als dit dan toch haar ‘afscheidsfeestje’ is, kan ze er maar beter het beste van maken. Ze zet haar mond aan het glas en drinkt het tweede glas van de avond zo snel mogelijk leeg. Ze wil zich goed voelen en de alcohol gaat haar daarbij helpen.

In een hoekje staan twee mannen. ‘Vast en zeker Duitsers. Dat zie je meteen.’ Ze sluipt weg bij haar vriendinnen, loopt op één van de mannen af en begint als een echte toerist in het Engels boven de

muziek uit de schreeuwen. ‘Where are you from?’ Madelin is inmiddels over haar onzekerheid heen en krijgt weer praatjes. Ondanks dat George uitlegt dat hij uit Amsterdam komt blijft Madelin stug in het Engels praten. ‘I’m from Holland too.’ Eindelijk heeft ze een soortgenoot gevonden. Een vertrouwd gevoel overvalt haar. Deze man laat ze voorlopig niet meer los en ze begint George te animeren met grapjes en grote verhalen. George heeft donker krullend haar en met zijn prachtige blauwe ogen kijkt hij Madelin indringend aan. Hij draagt een gestreepte pullover en een spijkerbroek van een duur merk, dat zie je meteen. Madelin die duidelijk oog heeft voor mooie mannen is overgegaan op haar moedertaal en George en zij ontdekken veel overeenkomsten. Ze hebben beiden hun jeugd doorgebracht aan de Loosdrechtse plassen, hebben op Ibiza gewoond en zijn er allebei het afgelopen jaar achtergekomen dat Nederland zo slecht nog niet is. De ogen van George zijn heel bijzonder, ze komen haar bekend voor. Het is net alsof ze hem eerder heeft ontmoet. Madelin is iemand die de taal van het flirten perfect verstaat en de neiging heeft om snel verliefd te worden. Toch voelt deze ontmoeting anders.

Meerdere malen wordt ze van top tot teen overvallen door tintelingen in haar lijf. Zeker als hij haar kort aanraakt voelt ze de spanning oplopen. De tijd vliegt voorbij en ze heeft geen enkele keer het gevoel dat ze haar best moet doen om het gesprek op gang te houden. Ze hebben dezelfde beleving, dezelfde humor en maken elkaars zinnen feilloos af. Deze ontmoeting is meer dan bijzonder

en ze lijkt zich geen seconde druk te maken over wanneer en waar ze George na deze avond weer zal zien. Ze denkt er dan ook niet aan om telefoonnummers uit te wisselen wanneer haar vriendin Maggy haar komt halen om naar een feest verderop in de heuvels te gaan. Madelin stapt in de auto en ineens overvalt haar een angstig gevoel. Wat als ze hem nooit meer zou zien?

Maggy parkeert haar oude Toyota Land Cruiser op het terrein van Aura Ibiza waar een alternatief nieuwjaarsfeest voor de locals in volle gang is. De housemuziek knalt uit de speakers en buiten schijnt een nagenoeg volle maan. Madelin staat op een podium tussen de sinaasappelbomen, zweeft mee op de beats, gooit haar armen in de lucht en voelt dat ze niet meer stabiel op haar benen staat. Toch besluit ze nog één drankje te nemen als Maggy haar een ijskoud flesje bier aanreikt. Als het op drank aankomt is ze nooit zo goed geweest in het stellen van haar grenzen. Vanavond heeft ze een goed excuus, het is haar afscheidsfeestje. Terug op de dansvloer gooit ze alles van zich af en morst ze bier over haar broek en nieuwe laarzen. Ze vergeet Nederland, haar vriendin Veronique en George. Net als vroeger wordt ze gegrepen door de muziek, de geuren en de kleuren. Een gevoel van intense vrijheid. Plotseling wordt Madelin van achteren vastgegrepen. Het voelt spannend en vertrouwd. Ze voelt mannenhanden rondom haar middel, die ze vastpakt en samen dansen ze als een perfecte eenheid op de beats van de dj. Ze besluit zich helemaal over te geven. Wat heeft ze te verliezen. Als ze zich omdraait raken hun lippen elkaar en beginnen ze intens te zoenen. Ze heeft haar ogen al